

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.777 van 27 september 2012
in de zaak A. 202.417/IX-7473**

In zake : Patricia DE DECKER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Liesje Wermoes
kantoor houdend te 1730 Asse
Nieuwstraat 26
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Buitenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nicolas Angelet en Thomas Eyskens
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 10 november 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 16 september 2011 van de Belgische ambassadeur te Tunis waarbij de aanvraag van Patricia De Decker tot het verkrijgen van een “attest geen huwelijksbeletsel” niet wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekster heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 september 2012.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster vraagt op 13 januari 2011 bij de Belgische ambassade te Tunis een “attest geen huwelijksbeletsel” aan om in Tunesië te huwen met Haythem Borschech, die geboren is op 21 februari 1989 en de Tunesische nationaliteit heeft.

3.2. Nadat met de beide huwelijkskandidaten een interview heeft plaatsgehad, deelt de Belgische ambassadeur te Tunis met een brief van 16 september 2011 aan de verzoekster mee dat het aangevraagde attest wordt geweigerd.

Deze brief luidt als volgt:

“Verwijzend naar uw aanvraag tot afgifte van een attest geen huwelijksbeletsel op 13/01/2011, spijt het me u te moeten meedelen dat ik niet op uw vraag kan ingaan.

Uit de elementen van het dossier en na het interview op mijn Kanselarij en het negatief advies van het Parket van de Procureur des Konings te Brussel heb ik immers vastgesteld dat:

- De Belgische partij niet beantwoordt aan de voorwaarden die door het Belgisch recht gesteld worden om in het huwelijk te treden (de artikels 144 en volgende van het Belgisch Burgerlijk Wetboek [...]; Er is geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde)
- Er een groot leeftijdsverschil bestaat tussen de partijen.
- Omstandigheden van de kennismaking (snelle huwelijksplannen na de eerste ontmoeting of de echtscheiding van een van de partijen, ...)
- Zwakke sociale of financiële situatie van een van de partijen

Deze elementen duiden er op dat de intentie van minstens één van beiden er niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

Standpunt van de partijen

4. In haar memorie van antwoord werpt de verwerende partij op dat de Raad van State niet bevoegd is om van het beroep kennis te nemen. Zij betoogt dat de verzoekster formeel weliswaar de vernietiging vordert van de weigering om het “attest geen huwelijksbeletsel” te verstrekken, maar dat uit de uiteenzetting van de feiten en de omschrijving van het belang in het verzoekschrift duidelijk blijkt dat de verzoekster in werkelijkheid een huwelijk met Haythem Borschech beoogt.

De verwerende partij besluit dat het werkelijk voorwerp van het beroep een geschil betreft over het subjectief recht van de verzoekster om te huwen, waarvan de Raad van State geen kennis kan nemen.

5. De verzoekster repliceert in haar memorie van wederantwoord dat het “attest geen huwelijksbeletsel” door het posthoofd wordt afgegeven in zijn hoedanigheid van ambtenaar van de burgerlijke stand en dat deze aldus dient te worden beschouwd als een administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De verzoekster voegt eraan toe dat de bestreden beslissing bovendien een bestuurshandeling is waartegen bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld. De huidige procedure heeft volgens haar betrekking op een onwettig optreden van de administratieve overheid bij de afgifte van documenten, waarbij het subjectief recht om te huwen slechts onrechtstreeks betrokken is.

Beoordeling

6. Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat het geschil wel degelijk rechtstreeks betrekking heeft op het subjectief recht van de verzoekster om te huwen, meer bepaald op de vraag of zij voldoet aan de voorwaarden die door het Belgisch recht worden gesteld opdat zij met Haythem Borschech in het huwelijk zou kunnen treden. Het beroep heeft aldus een betwisting over een burgerlijk recht als werkelijk voorwerp. Volgens artikel 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken. De Raad van State is bijgevolg niet bevoegd om van het voorliggend beroep tot nietigverklaring kennis te nemen.

De omstandigheid dat het voorliggend beroep zich voordoet als een vordering tot nietigverklaring van een bestuurshandeling doet aan die vaststelling geen afbreuk. De bevoegdheid van de Raad van State wordt immers bepaald door het werkelijk voorwerp van het beroep. Te dezen betreft dit voorwerp de erkenning van een burgerlijk recht, waarvoor de Raad van State niet bevoegd is.

De exceptie is gegrond.

7. De auditeur-verslaggever heeft terecht vastgesteld dat de zaak kan worden afgedaan met korte debatten. Geen van de partijen heeft zich overigens daartegen verzet.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 september 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys